

בתי המשפט

007014/05	בשא	בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו	
001407/05	ת.א		
21/04/2005		כבוד השופט יהודה זפט - סגן נשיא	בפני:

בעניין: רות הראל
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל לוינ
נ ג ד

1. הליקון בע"מ
2. הליקון סונגס בע"מ
3. פנחס (פיני) ארונבייב
4. שירי מימון

ארבעתם ע"י ב"כ עוה"ד גלברד, ארליך רוזן ושות'
5. אקו"ם בע"מ אגודת קומפוזיטורים מחברים
ומו"לים למוסיקה בישראל (נמחקה)
6. הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד ד"ר שרה פרזנטי
המשיבים

החלטה

א. עניינה של התובענה בתיק אזרחי 1407/05 והבקשה שלפני שיר ושמו HERO OF MY HEART (להלן: "השיר"), שהמבקשת טוענת כי הוא פרי יצירתם המשותפת שלה ושל משיב 3 ואשר יחדיו כתבו, הלחינו ועיבדו את השיר לפני כ-9 שנים לצורך הפקת תקליט סולו באנגלית.

השיר שודר ב-2.3.05 במסגרת תחרות קדם הארוויזיון, ונבחר לייצג את ישראל בתחרות הארוויזיון הקרובה.

אין חולק כי הדבר נעשה ללא הסכמת המבקשת.

המבקשת טוענת כי בהשמעת השיר מופרת זכות היוצרים שלה, ומכאן תביעתה לצו מניעה קבוע והבקשה שלפני לצו מניעה זמני.

המשיבים מתנגדים לבקשה, כשביסוד הגנתם גירסת משיב 3 כי המבקשת לא השתתפה ביצירת השיר.

ב. גירסאותיהם של המבקשת ומשיב 3 סותרות חזיתית זו את זו. כל צד מפנה לראיות התומכות בגירסתו. המבקשת משליכה את יהבה על טופס רישום זכויות במרכז ליעוץ ורישום זכויות בע"מ (להלן: "מירז") (נספח א לבקשה) לפיו הפקידו המבקשת ומשיב 3 במירז ב-24.9.97 קלטת מוסיקה מקורית באנגלית בביצועה כשבטופס מצהירים השניים על בעלותם המשותפת ביצירות המתועדות בקלטת.

המשיבים מפנים לטיוטות להסכם מ-28.11.99 (נספח ג לתשובת משיבים 1-4) ומ-10.6.00 (נספח ד לתשובה הני"ל) שנוסחו על ידי עו"ד ניר זיו, מי שהיה פרקליטה של המבקשת במגעייה עם משיבה 1 (הליקון בע"מ), המתייחסות ליצירות בהן טוענת המבקשת לזכויות, כשהשיר דן אינו מוזכר.

עוד מפנים המשיבים לסיכום דיון בין המבקשת ועו"ד ניר מצד אחד, ומר קול מטעם הליקון, ערוך בכתב ידו של מר קול, בו ציין מר קול בסעיף 2: "השיר **HERO** – לרזית אין חלק בו". (נספח א לתשובת משיבים 1-4).

ג. מאליו מובן כי הבקשה לסעדים זמניים אינה המסגרת הראויה לקביעת ממצאים המכריעים את המחלוקת העובדתית, שהרי מסגרת החקירה הייתה מוגבלת, ולא ניתנה אפשרות לחקור עדים שהיו עדי ראיה לתהליך היצירה.

עם זאת ניתן לומר בעניין זה כבר עתה את הדברים הבאים:

(1) הקלטת שהופקדה במירז לא צורפה, ונראה כי גם לא תוצג בעת הדיון בתיק העיקרי שכן מירז שומרת את החומרים המופקדים אצלה לתקופה מוגבלת, שבינתיים חלפה.

(2) על פני הדברים ההסבר שניתן על ידי המבקשת לכך שהטיוטות הנזכרות שהועברו על ידי פרקליטה להליקון אינן מתייחסות כלל ועיקר ליצירה שבמחלוקת, אינו משכנע כלל ועיקר, וכשמצרפים לכך את הרישום של מר קול בנספח א לתשובת משיבים 1 ו-4, נראה כי סיכויי הצלחת התביעה בהחלט אינם ברורים.

ד. מכאן לשאלת מאזן הנוחות.

אילו זכות היוצרים של המבקשת היתה ברורה שאלת מאזן הנוחות היתה מאבדת מחשיבותה. הואיל וכאמור זכותה של המבקשת מוטלת בספק נודעת חשיבות רבה לשאלת מאזן הנוחות.

הנזק שיגרם למשיבים ממתן הצו הזמני הינו כבד מאוד, וספק אם הוא ניתן לתיקון. בהחלט יתכן שההזדמנות של היצירה לפרוץ לתודעת הציבור באירוויזיון הקרוב הינה הזדמנות חד פעמית, שאם תוחמץ אולי לא תחזור.

ועוד. היה וינתן הצו המבוקש, ספק אם ישראל תיוצג באירוויזיון וזו בהחלט פגיעה בציבור הרחב.

מאידך, היה והמבקשת תזכה בתביעתה, תפיק אף המבקשת תועלת מהשמעתה הפומבית של היצירה באירוויזיון ותהייה שותפה, גם אם בדיעבד, לתגמולים ולתהילה.

ה. קיים טעם נוסף המצדיק הימנעות ממתן הצו המבוקש. אין חולק כי מילות השיר נכתבו על ידי אייל שחר. מכאן, שצו אם יינתן יפגע גם בו, אלא שמשמעותה לא עשתה אותו משיב בבקשתה. כך גם לא עשתה המבקשת את רשות השידור צד להליך, ואין ספק שרשות השידור הינה אחת הנפגעות מהצו אם זה יינתן.

לאור האמור לעיל החלטתי לדחות את הבקשה.

הוצאות הבקשה בסך 20,000 ₪ לפי התוצאות בתיק א. 1407/05.

מזכירות בית המשפט תמציא עותק מהחלטתי זו לב"כ הצדדים בפקסימיליה

ניתן ביום י"ב ניסן, תשס"ה (21 אפריל, 2005) בלשכה.